

زیر آسمان جهان

● روز جهانی دموکراسی یک رویداد سالانه است که از سال ۲۰۰۷ برگزار می‌شود. سازمان ملل متحد به‌منظور پشتیبانی از جنبش‌های ضد استبدادی، ۱۵ سپتامبر یا ۲۴ شهریور را روز جهانی دموکراسی نامیده است. شاید برای بسیاری از حکومت‌های جهان استفاده از این عبارت رایج باشد، اما عمل‌کردن به آن نکته‌ای است که سازمان ملل درصدد تحقق آن است تا حکومت مردم بر مردم و حکومت برگرفته از صندوق‌های رأی و حکومت اکثریت بتواند در بیشتر نقاط دنیا رواج پیدا کند. امسال تأکید بر کلمه «مشارکت» است. روز جهانی دموکراسی امسال فرصتی است برای یادآوری اینکه دموکراسی مربوط به مردم است. دموکراسی بر شمول، مشارکت برابر و افزایش مشارکت تأکید می‌کند تا به صلح، توسعه پایدار و حقوق بشر دست پیدا کند. دفتر زنان سازمان ملل ایسن جمله را از یکی از فعالان زن سیاه‌پوست به‌عنوان یکی از شعارهای خود منتشر کرده است: «اگر آنان به شما جایی برای نشستن تعارف نکردند، شما برای خودتان صندلی تاشو ببرید». همچنین از نظر یکی از فعالان حقوق بشر: «بسیاری از زنان در کشورهای مختلف به‌خاطر قوانین سختگیرانه امکان رای‌دادن و مشارکت در جامعه را ندارند و این فقط یکی از دلایلی است که باید برای رفع تبعیض‌های جنسیتی تلاش کرد». الجزیره انگلیسی به مناسبت این روز در گزارشی از بوزغزی یاد کرده است، دست‌فروش تونسسی که با خودکشی خود الهام‌بخش و آغازکننده بهار عربی بود. یکی از شرکت‌های فناوری جهان به بررسی نقش فناوری در تسهیل یا جلوگیری از مشارکت همه افراد در جامعه مدنی پرداخته و نحوه گسترش یا ممنوعیت دموکراسی را مورد توجه قرار داده است. صندوق توسعه سازمان ملل نیز گزارشی ارائه داده که در آن تغییرات سال ۲۰۱۸ را در زمینه دموکراسی مد نظر قرار داده است. این سازمان در سالی که گذشت به‌طور متوسط هفته‌ای یک بار در جهان در برگزاری انتخابات آزاد همکاری داشته است. پنج میلیارد یورو هزینه صرف شده، بیش از ۱۷ هزار نفر با این سازمان همکاری می‌کنند که نکته جالب سبب شده ۳۱ میلیون نفر در سراسر جهان دسترسی بهتری به حقوق خود داشته باشند و برای چهار میلیون نفر توانسته کار و زندگی بهتر را فراهم کند، برای ۲۱ میلیون نفر امکان رای‌دادن را فراهم کرده است و با ۸۹ کشور برای بهبود قوانین همکاری هرچند اندک داشته است، همچنین در ۷۳ کشور برای کمک به رهبری و حضور زنان تلاش شده است، ۵۹ درصد زنانی که در ۱۶ کشور جهان برای بهبود وضعیشان تلاش شده، زن بوده‌اند و سازمان دیده‌بان حقوق بشر، مشارکت را گامی دانست برای دموکراسی تا به حقوق بشر، رابطه و حمایت منجر شود.

شرق روزنامه

www.sharghdaily.ir

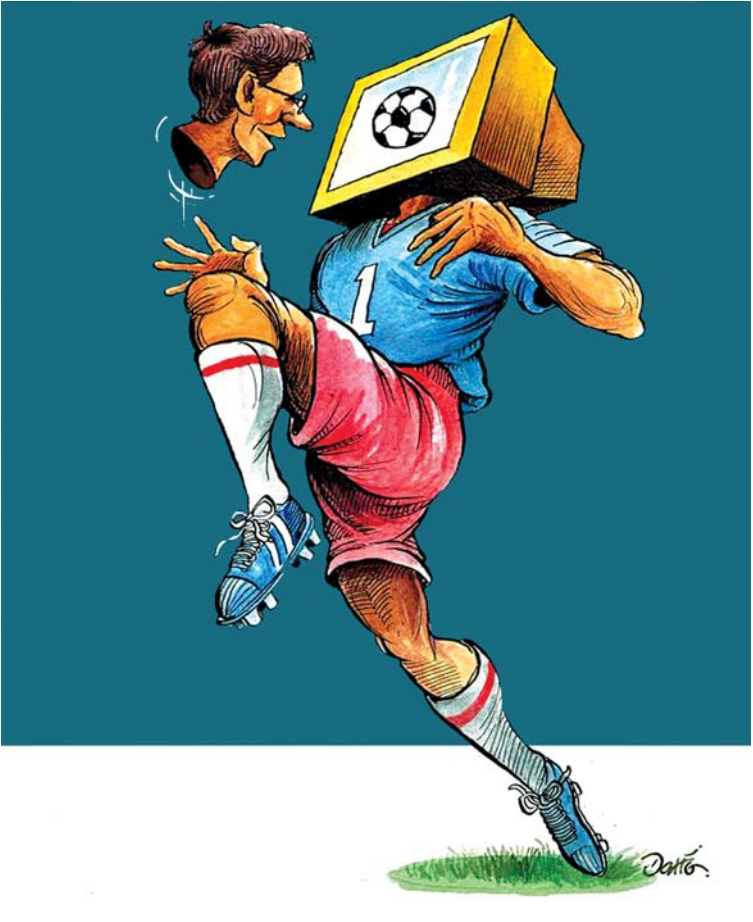
سه‌شنبه ۲۶ شهریور ۱۳۹۸ • ۱۷ محرم ۱۴۴۱ • ۱۷ سپتامبر ۲۰۱۹ • سال هفدهم • شماره ۳۵۲۶ • ۱۶ صفحه • اذان ظهر تهران ۱۲:۵۹ • اذان مغرب ۱۹:۲۷ • اذان صبح فردا ۵:۲۴ • طلوع آفتاب ۶:۴۹

روزنامه‌فرو

fardashargh@gmail.com

کارتون خواب

داریو کاستیلیجوس

در آیات متعدد قرآن مجید درباره سرپرستی و مراقبت از ایتمام و درراه‌ماندگان و افراد بی‌سرپرست بسیار سفارش شده است. انجام امر خیر و نیکوکاری توصیه دین مبین اسلام و فستبق‌الخیرات شعار اهل خیر است که هر مسلمانی انجام آن را تکلیف شرعی خود می‌داند. در کشور هزاران قطعه املاک ازسوی اهل خیر به‌منظور تأمین منابع مالی، حمایت از نیازمندان و انجام امور فرهنگی و مذهبی وقف شده است. فرهیختگان اجتماعی نیز مکرر مردم را به یاری‌گری، مهربانی و حمایت از آسیب‌دیدگان اجتماعی توصیه کرده‌اند.

در سال‌های اخیر مؤسسه‌های خیریه افزایش کمی و کیفی فراوانی یافته است، به‌طوری‌که بین ۲۰ تا ۳۰ هزار مؤسسه خیریه به‌صورت قانونی تشکیل شده است و هر یک به اندازه امکانات و توان خود مشغول حمایت و خدمت‌رسانی به اقشار فرودست جامعه هستند.

وزارت کشور به استناد مصوبه هیئت دولت، سازمان بهزیستی به استناد مصوبه مجلس شورای اسلامی، نیروی انتظامی به استناد وظیفه سازمانی، به موازات یکدیگر و بدون هیچ نوع هماهنگی و تفکیک و تفاوتی مجوز فعالیت مؤسسه خیریه صادر می‌کنند و خود را متولی موضوع می‌دانند؛ اینکه چرا با گذشت این همه سال و آمدن و رفتن دولت‌های متعدد و مجالس قانون‌گذاری، توفیق ساماندهی این امر مهم و ضروری فراهم نشده است، جای سؤال است؟ و مردم نیز سرگردان، هر یک به دلیلی به یکی از این سه دستگاه مراجعه و مجوز فعالیت دریافت می‌کنند. به دلیل این پراکندگی در حوزه صدور مجوز فعالیت مؤسسات خیریه، امر مهم ساماندهی مؤسسه‌های مذکور نیز راه به جایی نبرده است، درحالی‌که این ساماندهی بسیار ضروری بوده و باید به مباحث متعددی از جمله موارد زیر بپردازد و تعیین تکلیف کند و راهکار ارائه دهد.

۱- جایابی مؤسسات خیریه؛ به این معنی که باید نیازسنجی انجام شود تا مشخص شود در کدام مناطق کشور تعداد مؤسسات کمتری وجود دارد و نیاز بیشتری احساس می‌شود.

۲- تخصصی‌کردن مؤسسات خیریه؛ در شرایط فعلی مؤسسات اهداف متعددی را انتخاب می‌کنند و در هر موضوعی که صلاح دیدند وارد می‌شوند، برخی چندین خدمت را به تشخیص خودشان انتخاب می‌کنند، در نتیجه مؤسسات خیریه فاقد مهارت و تخصص کافی برای خدمت‌رسانی مناسب هستند.

۳- توزیع نامناسب خدمات از دیگر چالش‌های مؤسسات خیریه است که نیازمند ساماندهی است. در شرایط فعلی یک فرد نیازمند معمولاً با مراجعه

که عرض کردم و نمی‌تواند خبر و گزارش و یادداشت و مقاله‌اش را بطوری تنظیم کند یا بنویسد که بهانه ایجاد نکند یا جای تعقیبی باقی نگذارد و به‌اصطلاح جای دست نگذارد. در کوه دیده‌اید که کوهنوردها جای دست می‌گذارند که بعد از خودشان کوهنوردهای بعدی که از کوه بالا می‌روند از جای دست (گیردادن به آن) می‌توانند بگیرند و مسیر کوه را تعقیب کنند. اما در روزنامه‌نگاری نباید جای دست بماند. متأسفم که هنوز هم روزنامه‌نگارهای ما نتوانسته‌اند از این جای دست‌ها باقی نگذارند و تجربه مطبوعاتی‌ام در رسانه‌های نوشتاری این را به من می‌گوید که روزنامه‌نگارهای ما در نوشتن انواع مطالب بدون «جای دست» نمی‌توانند بنویسند و هنوز کمتر چنین مهارتی را کسب می‌کنند و همواره طوری می‌نویسند که جای دست باقی نماند و نمی‌توانند بدون اینکه حساسیت‌برانگیز باشند، نوشته‌هایشان را ارائه دهند یا اینکه طوری بنویسند که آن مطلب قابل دفاع باشد. در تجربه‌های خودم بارها دیده‌ام که بیشتر اوقات ما روزنامه‌نگارها طوری کار می‌کنیم که گاهی احساساتی و به قول خودمان جوگیر می‌شویم و خبر و مطلب را طوری می‌نویسیم که می‌توانند به آن ایراد حقوقی بگیرند. به نظر شخص من، روزنامه‌نگارها باید در مواقع دقت کنی و بداندند منافع عمومی جامعه کجاست؛ منظور منافع آدم‌ها و

▲ علی‌اکبر قاضی‌زاده

روزنامه‌نگاری هیچ‌وقت کامل نمی‌شود

حتی منافع سیاسی هم نیست، بلکه منافع کلی مملکت است. یک وقت‌هایی پیش می‌آید که خبرنگار از تجربه و مهارت خودش استفاده می‌کند و طوری می‌نویسد و مطلبش را تنظیم می‌کند که از موانع می‌گذرد، اما من در کل کمتر این مهارت را در همکارانم می‌بینم که بتوانند با غلبه بر احساس و از آن بدتر غلبه بر سلیقه‌های سیاسی و گرایش‌های حزبی، سیاسی، محلی و هواداری از آدم‌های خاص مطلب‌شان را به دور از همان جای‌دست‌گذاشتن‌ها آماده و منتشر کنند. مثال آخری که می‌توانم بزنم همین حادثه‌ای است که برای آقای نجفی، شهردار اسبق تهران افتاد. من فکر می‌کنم که خیلی از مطبوعات ما به جای خیلی از ملاحظات خبری به دنبال احساسات شخصی و گرایش‌های حزبی رفتند و یک‌طورهایی همه آنها در انعکاس اخبار مرتبط با این حادثه بی‌انصافی کردند.

نکته پایانی هم اینکه باید بدانیم روزنامه‌نگاری، هیچ‌وقت کامل نمی‌شود و یک روزنامه‌نگار دائم باید خودش را تازه کند و برای این منظور باید بیشتر پیاموز. تکرار می‌کنم که ما روزنامه‌نگارها با ۱۰، ۱۲، ۲۰، ۳۰ و ۴۰ سال تجربه هنوز هم انگار باید بیشتر درباره روزنامه‌نگاری بدانیم و از داشتن تجربه‌های قبلی‌مان چندان بهره‌ای نمی‌بریم، مگر اینکه همواره نکته‌های تازه‌تری را درباره آن بدانیم و بر دانش خود بیفزاییم.

ضرورت

۱۲ دلیل برای ساماندهی خیریه‌ها

نبی‌اله عشقی‌ثانی

را بیمه نمی‌کنند یا به جای نیروی متخصص از افراد فاقد تخصص استفاده می‌شود که چالش خود را دارد. ۸- موضوع خیریه استاندارد، خیریه تخصصی، جایگاه جامعه هدف، ویژگی خیریه قانونی، تعریف خدمت، حمایت، تناسب خدمت با نیاز جامعه، توانمندسازی و خودتأکیسی و رابطه همه اینها با سرمایه اجتماعی، نیازمند مداخله اهل فکر و خرد و تعیین معیار و استاندارد است.

۹- توجه به معیارهای تکریم و احترام، رعایت شأن و حقوق مددجویان و خدمت‌گیرندگان، رازداری حرفه‌ای، پرورش و تقویت عزت نفس و نقش جامعه هدف در بازسازی اجتماعی از اصول اولیه خدمات‌رسانی و مشارکت مردمی است که باید مورد عنایت مؤسسات خیریه و کارگزاران قرار گیرد و هدایت شود. ۱۰- تعیین حقوق قانونی نیکوکاران، داوطلبان، خیرین و تعیین حدود اختیار و مداخله آنان در امور مؤسسه‌ها، فرهنگ‌سازی کار خیر و خیرسازی، برگداشت کار خیر و تقدیر از خیرین و پرورش خیرین جوان از جمله اموری است که باید ساماندهی و برای آن برنامه‌ریزی شود.

۱۱- بهره‌گیری از روش‌های مدرن اداره مؤسسات خیریه اطلاع‌رسانی، عضوپذیری، سهمیه‌کردن مردم در فرآیندهای تصمیم‌گیری، افزایش اعضای مؤسسات خیریه و ارج‌نهادن به مشارکت‌های غیرمادی داوطلبان و نیکوکاران ازجمله ضروری‌ترین اقدامات برای توسعه خیرخواهی و نیکوکاری در کشور و فرهنگ‌سازی کار خیر است که نیازمند تعریف سازوکارهای جدید است.

۱۲- در شرایط فعلی اقتصاد کشور که معیشت مردم دچار مشکلات فزاینده‌ای شده و هزینه‌ها از درآمدها سبقت گرفته است، مؤسسات خیریه در مسیر کاهش آسیب‌های اجتماعی نقش بسیار تأثیرگذاری دارند، بنابراین ضرورت دارد با حمایت مادی و معنوی از این مؤسسات، خدمات‌رسانی به اقشار فرودست جامعه تسهیل شود.

همه آنچه یادآوری شد و بسیاری نکات ریز دیگر که فرصت پرداختن به آن نیست، از جمله مباحثی است که در اداره امور مؤسسات خیریه و ساماندهی آن باید مدنظر قرار گیرد و تنها ازسوی خیریه‌ها، بلکه از طریق شبکه‌های خدمات اجتماعی، مصلحان و به‌ویژه متولیان امور سمن‌ها و مؤسسات خیریه، مورد عنایت قرار گیرد تا هم وضع موجود سامان یابد و هم فرهنگ‌سازی کار خیر به‌صورت زیربنایی و علمی به جایگاه واقعی خود ارتقا یابد تا همه کشور از آن برخوردار شوند و این سرمایه عظیم اجتماعی به کمال خود نزدیک شود.

✦ عضو هیئت‌مدیره شبکه ملی خیریه‌های حامی ایتمام

ضرورت

به مؤسسات مختلف از چند مؤسسه کمک می‌گرد و فرد دیگری به دلیل نداشتن اطلاعات کافی یا سایر معذوریت‌ها فقط کمک مختصری از یک مؤسسه دریافت می‌کند، درحالی‌که با طراحی یک نرم‌افزار مشترک می‌توان اطلاعات افراد نیازمند و نوع کمک دریافتی آنان از هر مؤسسه را ثبت و در اختیار عموم خیریه‌ها قرار داد، با انجام یک هماهنگی ساده اجرای این طرح شدنی است، البته در برخی از شهرستان‌ها مشابه چنین طرحی تا حدودی اجرا می‌شود، اما کافی و دقیق نیست.

۴- معافیت مالیاتی مؤسسات خیریه از دیگر موضوعاتی است که نیازمند ساماندهی است.

۵- منابع مالی مؤسسات‌های خیریه از طریق جذب کمک‌های مردمی، حمایت‌های خیرین، نیکوکاران و حامیان تأمین می‌شود، مؤسسه‌ها کاملاً به این کمک‌ها وابسته‌اند، مؤسسات درباره روش‌های دریافت و هزینه‌کرد این کمک‌ها مقید به اجرای تکلیف شرعی هستند و کمک‌هایی که اهداکنندگان آن نیت خاصی دارند، الزاماً در همان موضوع مشخص‌شده قابل هزینه‌کردن است. چگونگی اجرای صحیح این موارد نیز نیازمند آموزش و سازماندهی متولیان است تا امکان شفاف‌سازی و پاسخ‌گویی فراهم شود و اعتماد مردم به خیریه‌ها افزایش یابد.

۶- آموزش مدیران و کارکنان مؤسسات‌های خیریه؛ این طبیعی است که مؤسسات و هیئت‌مدیره مؤسسات خیریه توانایی مدیریتی و کارشناسی لازم برای اداره امور مؤسسات خیریه‌ها را نداشته باشند، زیرا این افراد در حرفه اصلی خودشان که جدا از مؤسسه خیریه است، تخصص و آگاهی دارند پس ضرورت دارد دستگاه‌هایی که خود را متولی مؤسسات خیریه می‌دانند یک برنامه مدون و هدفمند برای آموزش نیروهای انسانی این مؤسسات داشته باشند؛ به خصوص که کارکنان این مؤسسات می‌خواهند به جامعه هدف آسیب‌پذیر ارائه خدمت کنند؛ یعنی نیازسنجی کنند، تشخیص مشکل دهند، راهکار مناسب با کمک خود سرویس‌گیرنده ارائه دهند و با رازداری حرفه‌ای آنان را راهنمایی و هدایت کنند تا توانمند شوند. البته اینها همه امور تخصصی است که از عهده هر کسی برنمی‌آید و نیاز به آموزش دارد.

۷- پرداخت حقوق و مزایای قانونی کارکنان مؤسسات‌های خیریه از جمله اموری است که نیازمند ساماندهی است؛ متأسفانه برخی از خیریه‌ها حقوق کافی و قانونی به کارکنان مؤسسه پرداخت نمی‌کنند، زیرا فکر می‌کنند کسانی که در خیریه‌ها کار می‌کنند باید قانع باشند، خودشان هم خیر باشند، حتی برخی مؤسسات کارکنان

آن وضعیت خبری نیست. اکنون وضعیشت به‌گونه‌ای شده است که از دو‌گاو برای انفجار در روستای اصلاح، واقع در شمال‌شرق استان دیاله عراق استفاده کرد. در این انفجارها کسی کشته نشده و تنها خسارت مادی به بار آمده است. منابع عراقی به اسپوتنیک اطلاع دادند که این حمله تروریستی با هدف انتقام از نقش مردم این روستا در مقاومت در برابر حملات داعش صورت گرفته است. اگر برای کسی جالب باشد، این روزها مجموعه‌ای از غنائم جنگی که از میدان‌های مبارزه با داعش به دست آمده، در موزه دفاع مقدس تهران به نمایش درآمده است. در بین این غنائم که بیشتر آنها آسیب‌های جدی دیده‌اند، میگ ۱۷ هم دیده می‌شود که امکان پرواز نداشت، اما فقط رنگ‌آمیزی شده بود تا نشانه‌ای برای دادن روحیه به فریب‌خوردگان داعش باشد. مجموعه‌ای از تانک‌ها و نفربرها نیز در بین این غنیمت‌ها به چشم می‌خورد.

به مدرسه می‌روند و یونیسف از این فرصت استفاده کرده برای یادآوری اینکه جای هزاران کودک برای همیشه در کلاس‌های درس خالی است. دو هفته دیگر رهبران کشورهای جهان برای شرکت در مجمع عمومی سازمان ملل، سی‌امین سال پیمان‌نامه حقوق کودک، در جشن می‌گیرند. یونیسف می‌گوید می‌خواهد به رهبران جهان گوشزد کند که کودکان در جنگ نیاز به حمایت گسترده‌تری دارند. براساس گزارش سالانه ۲۰۱۹ کودکان و جنگ دبیرکل سازمان ملل، بیش از ۱۲ هزار کودک در مناطق درگیر کشته و زخمی شده‌اند.

غنیمت‌های داعش

از داعش چه خبر؟ هنوز هم گهگاه عملیات‌هایی انجام می‌دهد؛ عملیات‌هایی که نشان از ضعف و آخرین تلاش‌هایش دارد. داعش توانسته بود رفتارهای خشونت‌آمیزی را خلق کند که تأثیرات آن تا انتهای جهان در تاریخ و یادها باقی می‌ماند. اما حالا دیگر از

کیف‌های آبی کودکان کشته‌شده
سال تحصیلی جدید در بخش‌های زیادی از جهان آغاز شده است، اما بسیاری از کودکان هستند که به دلایلی نمی‌توانند به مدرسه بروند یا جان خود را از دست داده‌اند. یونیسف، صندوق کودکان ملل متحد، در شهر نیویورک چیدمانی از کوله‌پشتی‌های کودکان در مقر سازمان ملل متحد را به نمایش گذاشته است. یونیسف توضیح داده است که کوله‌پشتی‌ها نماد دوران کودکی هستند و هدف از این چیدمان نشان‌دادن شمار بالای کودکانی است که در سال ۲۰۱۸ در جنگ کشته شده‌اند. بیشتر این کودکان در افغانستان، جمهوری آفریقای مرکزی، سومالی، سودان جنوبی، سوریه و یمین جانشان را از دست داده‌اند. در این چیدمان سه هزار و ۷۵۸ کوله‌پشتی مانند سنگ‌های قبر در گورستان ردیف شده‌اند که هرکدام نمایانگر زندگی ازدست‌رفته کودکی است. این هفته کودکان در بسیاری از کشورها

مانی کارت اعتباری

● تا پانصد میلیون ریال ● حداقل نرخ سود ● تجدیدپذیر

